

BARÁTOK LAPJA

IV.évfolyam 6. szám 2021. június

Úrnapja

Festum Eucharistiae, Solemnitas Corpus Domini

Az Úrnapja Krisztus szent Testének és Vérének ünnepe. Szentháromság ünnepe utáni csütörtökön, Magyarországon a következő vasárnapon tartott főünnep.

A nagycsütörtöki ünneplés a nagyhét hangulata miatt nem tudja az öröm hangulatát kellőképpen kifejezni. Ennek az Oltáriszentségben köztünk lévő megtestesült Krisztusnak a lelkes ünneplését szolgálja az Úrnapja. Az ünnepi szentmise után körmenettel folytatódik a liturgia.

A XII. században nagyon elterjedt Berengar Tours-i kanonok (†1088) tévtanítása az Eucharisziáról: tagadta Krisztus jelenlétét a kenyér és bor színében, és csak jelképes jelenlétet vallott. Bár többször letette az igaz hitvallást, de ezt minden alkalommal visszavonta.

Ebben a légkörben nagy jelentősége volt annak a magánkinyilatkoztatásnak, amelyben Szent Julianna ágostonrendi szerzetesnővér részesült. Az Üdvözítő azt a szándékát közölte vele, hogy a Szentháromság vasárnapját követő csütörtökön külön ünnepe legyen Krisztus Testének és Vérének. Ő ezt 21 év múlva mondta el lelkiatyjának, és csak 37 év múlva, 1246-ban ünnepelték meg először Úrnapját Lüttich városában.

IV. Orbán pápa (1261–64) csak akkor rendelte el az ünnepet, amikor 1264 nyarán tudomására jutott, hogy Bolsenában egy pap kezében átváltoztatáskor a Szentostya vérezni kezdett. A véres korporálét megmutatták a szomszédos Orvietóban tartózkodó pápának, aki ekkor elrendelte az ünnepet. Hirtelen bekövetkezett halála miatt azonban a végleges rendelkezés csak 1312-ben készült el. Ennek ellenére A népi jámborság és a liturgia direktóriuma című instrukció az ünnep elrendelésének dátumát 1264-re teszi. Ebben a lelkiileg és szellemileg is nehéz században hihetetlen erőforrást jelentett az Eucharisztia ezen kiemelkedő ünnepe.

Az ünnephez később kapcsolódott a körmenet is. Először csak kehelyben, illetve áldoztatókehelyben vitték az Oltáriszentséget, később már szentségtartót készítettek különleges díszítésekkel. A barokk korban erősödött meg a körmenetek hagyománya, amely mind a mai napig megmaradt.

Az Oltáriszentséget rendszerint a miséző pap vagy püspök vitte díszes baldachin alatt. Az utcák díszítése is az ünnepléshez tartozott. Szoboroknál szobor virágszőnyeget készítettek, és négy oltárnál álltak meg útközben, ahol egy-egy evangéliumi részletet olvasott fel a pap, vagy a diakónus majd áldást adott; utána folytatódott a körmenet. Ennek rendjét a ma is érvényben lévő Rituale tartalmazza.

Babits Mihály: Eucharistia
(részlet)

Az Úr nem ment el, itt maradt.
Őbelőle táplálkozunk.
Óh különös, szent, nagy titok!
Az Istent esszük, mint az őt

törzsek borzongó lagzikon
ették-itták királyaik
husát-vérét, hogy óriás
halott királyok ereje

szállna mellükbe - de a mi
királyunk, Krisztus, nem halott!
A mi királyunk eleven!
A gyenge bárány nem totem.

Páduai Szent Antal emléknapija

Páduai Szent Antal áldozópap és egyháztanító az Egyház egyik legnépszerűbb szentje. A ferences templomokban rendszeresen végzik keddenként a Szent Antal-ájtatosságot.

Antal 1195-ben született, Lisszabonban előkelő, vallásos szülők gyermekeként. Fernando névre keresztelték. 15 évesen ágostonos kanonokrendi kolostorba lépett, amely azonban a világi és egyházi előljárók közti viszály kereszttüzébe került. Ez a tény, valamint a kolostor gazdagsága más út felé vitte Fernandót: a szegények közössége felé.

1220 nyarán csatlakozott a Santo Antonio dos Olivais nevű kis rendház közösségéhez, a testvérekhez, akik a kolostor ajtajánál koldultak. Fölvette szegény ruhájukat, keresztnévét pedig templomuk védőszentje, Remete Szent Antal nevére cserélte. Vértanú akart lenni, ezért engedélyt kért, hogy Marokkóban hirdethesse az evangéliumot. El is jutott az észak-afrikai országba, ott azonban súlyosan megbetegedett, ezért 1221 tavaszán vissza kellett térnie Európába. Isten hajóját egy viharban Szicília partjaihoz sodorta. Kilenc hónapot töltött a szigeten gyógyulásaig. Később csatlakozott a

ferences rend egyetemes káptalanjához az Assisi melletti Prociunkulában. Találkozott magával Szent Ferencel is. Az észak-itáliai tartományfőnök Montepaolo remeteségébe küldte, hogy szemlélődő életet folytasson.

Egy év múlva, pappá szentelésén váratlanul prédikálnia kellett. Minél tovább beszélt a csendes, mindaddig rejtettségben élő és figyelemre alig méltatott Antal, szavai annál élénkebbek és melegebbek lettek, láthatóan teljesen eltöltötte a Szentlélek tüze. Hallgatói lélegzetüket visszafojtva figyelték. Nem tudós értekezést hallottak a papság mivoltáról, hanem a legszebb hasonlatokat és a legtalálóbb szentírási idézeteket, valamint a mélységes megtapasztalások szavait a szív bőségéből.

Megszámlálhatatlan tömeget nyert meg prédikációval és vitával. Rendtársai azt kérték, képezze ki őket is erre a munkára. Kérésüket egyenesen Szent Ferenc elé terjesztették, s Antal megbízatást kapott a tanításra. „Azt akarom – írta Ferenc Antalnak –, hogy a testvéreknek tanítsd a szent teológiát, de úgy, hogy sem benned, sem bennük ki ne aludjék az imádság szelleme, azoknak a szabályoknak megfelelően, amelyeket adunk.” Megbízatásával Antal megalapította rendjének első tanulmányi házát Bolognában, ahol ő lett a teológia első tanára. 1224-ben Dél-Franciaországba, Montpellier-be ment, mely az eretnekháborúban a katolikusok főhadiszállása volt. Antal fegyverzete Isten ígéje és a megtévesztettek iránti szeretete volt.

Az óriási munka azonban teljesen felőrölte egyébként is gyenge egészségét. 1231. június 13-án, harminchat éves korában meghalt.

A sírjánál történt számos imameghallgatás, gyógyulás és csoda következtében IX. Gergely pápa alig tíz hónappal halála után szentté avatta. Csodatevő híre a hívő nép tudatában háttérbe szorította az evangélium hirdetőjének és a segítő szeretet apostolának alakját, jóllehet későbbi legendája szívesen foglalkozott ezzel a tevékenységével.

XII. Pius pápa 1946. január 16-án egyháztanítóvá nyilvánította. Ünnepe kezdettől június 13-án ülték meg, s tisztelete gyorsan általánossá vált.

A legenda Szent Antal alakját sokféle történettel fonta körül: a gyermek Jézust a karján hordozta, amikor a halászok kigúnyolták, a tenger halainak

prédikált, mint valamikor Ferenc az ég madarainak. Egyszer egy eretnek, aki tagadta Krisztus jelenlétét az Oltáriszentségben, azt mondta, hogy addig nem hisz, amíg öszvére le nem térdel az Oltáriszentség előtt. Néhány nappal később Antal egy beteghez vitte az Oltáriszentséget, és találkozott a gúnyolódóval. Akkor annak öszvére hirtelen két első lábára ereszkedett, és meghajtotta fejét a Szentség előtt.

Keresztelő Szent János

Az előfutár, az Úr útjának előkészítője, Keresztelő Szent János életét idézzük fel születése ünnepén, liturgikus ünnepnapján, június 24-én.

Márk evangéliumának kezdetén olvassuk: „Jézus Krisztusnak, az Isten Fiának evangéliuma kezdődik. Izajás próféta megírta: »Nézd, elküldöm követemet, hogy előkészítse utadat. A pusztában kiáltónak szava: Készítétek az Úr útját, tegyétek egyenessé ösvényeit!« Keresztelő János a pusztában hirdette a bűnbánat keresztségét a bűnök bocsánatára.” (1,1–4) Az evangéliumokban és Az apostolok cselekedeteiben megőrzött régi igehirdetési formulák egybehangzó tanúságtétele szerint: Jézus nyilvános föllépésének kezdetei Keresztelő Jánosnak a Jordán mellett indított bűnbánó mozgalmába nyúlnak vissza. Lukács evangéliumának (2,30) tanúsága szerint bizonyos, hogy János föllépése előtt a pusztában élt, tehát azon a helyen, amelyhez Izrael végső várakozásai fűződtek. Azonban a messiásjelöltekkel szemben ő nem ígért semmiféle megmentő csodát, amely igazolhatta volna őt. A hagyomány egyetlen csodáját sem említi.

A Lukács-evangélium mondja el János születésének és névadásának csodálatos körülményeit idős szülei, Zakariás zsidó pap és Erzsébet otthonában. János

anyja méhétől fogva el volt telve Szentlélekkel. Ő volt tehát Jahve végső időkre szánt prófétája, aki születése, beszéde és tettei által meghozza Izrael népének az üdvösség idejét (Lk 1,15–17).

A János-evangélium Betániát (1,28), később a Szalim közelében lévő Ainont nevezi meg János működési helyeül. Amikor a zsidók meglátták a Keresztelő bőrvvel összefogott teveszőr ruháját és szűkös pusztai étkezését (Mk 1,6), legizőbb prófétájukra, Illésre emlékeztek, akin „szőrruha volt, a derekán pedig bőrv” (2Kir 1,8), s akinek az akkori zsidóság várakozása szerint a vég előtt vissza kellett térnie, hogy Jahve vagy a Messiás előfutáraként fölkészítse a népet az üdvösség idejére. Jánosban a régi prófétaság szellemének megfelelő új Illés támadt. Meghirdette a régi felszólítást: „Tartsatok bűnbánatot! Térjetek egész emberségekkel Istenhez és az ő eljövendő országához!” (Mt 3,2).

A megtérést követelő keresztségről Heródes Antipász nem akart tudni. Mint Sámuel, Nátán vagy Illés, a Keresztelő is igaz prófétaként emelte föl szavát az Isten parancsát semmibe vevő tartományi fejedelem ellen, aki elcsábította mostohatestvére feleségét, Heródiást (Mk 6,18). Amiért János Heródes vétkét oly bátran megnevezte, elfogták. Heródiás csak az alkalmat várta, hogy a kellemetlen erkölcsbíró végleg félretegye az útból. Megtalálta a módját, hogy mostohalányának, Szaloménak tánca révén egy nagy ünnep boros hangulatában csapdába ejtse a kéjsóvár vénembert, és szörnyűséges ajándékot követeljen tőle: a rab János fejét (Mk 6,17–29).

A Keresztelő tanítványai félreismerék más prófétáknál hasonlíthatatlanul nagyobb méltóságát. Ennek köszönhető, hogy az ősegyháznak egyre jobban védekeznie kellett János személyének túlértékelése ellen. A Krisztusról szóló igehirdetés kényszerítve érezte magát, hogy tisztázza a Messiás prófétai előfutárának szerepét. „A törvény és a próféták Jánosig tartottak. Azóta az Isten országának örömhíre terjed...” (Lk 16,16). Bármily nagy volt is a Keresztelő, „aki a mennyek országában a legkisebb, az nagyobb nála” (Mt 11,11). „Nem ő volt a világosság, csak tanúságot kellett tennie a világosságról” (Jn 1,8). „Nem a Messiás vagyok, hanem csak az előfutára” (Jn 3,28) – mondja maga János önmagáról. Egyszer azonban, Jézus Jordán-beli megkeresztelkedésekor föl kellett cserélődnie a szerepeknek: „Nekem van szükségem a te keresztségedre, és te jössz hozzám?” (Mt 3,14).

Az a tény, hogy a későbbi János-szekta utólag elrajzolta a bűnbánathirdető alakját, mit sem változtat a Keresztelő üdvtörténetileg páratlan jelentőségén. Isteni küldetésének és

prófétai nagyságának örök tanúja lett Jézus azáltal, hogy fölkereste a Jordánnál, és megkeresztelkedve vallomást tett profétai igehirdetése és Isten népének fölkészítése mellett (Mk 1,9).

Jézus nemcsak az isteni megbízatás dolgában tudja egynek magát előfutárával, hanem az elutasításban is; hiszen egyaránt félreismerik, s megvetéssel és gyanúval fogadják Jánosnak, az előfutárnak és bűnbánathirdetőnek, valamint Jézusnak, az üdvösség meghozójának életmódját: „Eljött János, nem eszik, nem iszik, s azt mondják rá, hogy ördöge van. Eljött az Emberfia, eszik is, iszik is, s azt mondják rá, lám a falánk, iszákos ember, a vámosok és a bűnösök barátja” (Mt 11,18–19).

János igazi próféta volt, az utolsó és a legnagyobb a próféták közül. Az evangélium forrásai szerint a bebörtönzött Keresztelő tanítványai útján megkérdezi Jézust, hogy ő-e „az eljövendő”, aki a megjövendölt Bíró lesz, vagy valaki mást várjanak. Jézus az izajási üdvösség-prófécia szavaival felel: a vakok látnak, a süketek hallanak, a közelgő istenországot az üdvösség tettei hirdetik. És válaszáat az éppoly komolyan intő, mint vigasztalóan ígéretes boldoggá nyilvánítással zárja: „Boldog, aki nem botránkozik rajtam” (Mt 11,2–6). Sokáig úgy gondolták, a Keresztelő csak látszat, afféle „pedagógiai” kérdést akart föltenni, hogy maga Jézus szüntesse meg tanítványai kételkedését. Mindazonáltal amennyire alaptalan ennek föltételezése, épp oly helytelen lenne azt állítani, hogy a Keresztelőnek kétségei voltak Jézus küldetését illetően. Joggal tehette föl az említett kérdést egyszerűen csak azért, hogy Jézus erősítse meg őt – akire küldetése végén a vértanúság vár – hitében, hogy Jézus megjelenése és cselekedetei az ő próféciainak beteljesülései.

János az igaz világosság tanúja – mely világosság a világba jött –, de nem ő maga a világosság. Ő még teljesen az ószövetségi prófétaság talaján áll. Még nem tesz különbséget a Messiás első és második eljövetele közt. A végső idők Lélek-kiadását és az ítéletet együtt látja. Még nem tudta, hogy a Messiásnak először Isten kegyelmi idejét kell meghirdetnie, a szenvedésnek és bűnnek alávetett emberiség megváltójaként kell megmutatkoznia, mielőtt újra eljön ítélni, és megszüntetni a világ minden baját és jogtiprását.

Az Egyház Jézuson és Szűz Márián kívül csak Keresztelő Szent Jánosnak ünnepli meg a test szerint való születése napját.

Keresztelő Szent János a takácsok, szabók, vargák, szűcsök, pásztorok, vendéglősök védőszentje. Fejfájás és epilepszia ellen is könyörögtek hozzá. Jelképei: Isten báránya, pásztorbot, keresztfa zászlóval, tál levágott fejével, lilium.

A magyar nyelvterületen Keresztelő Szent János napját Szent Iván napjaként emlegetik. Szent Iván éjszakája a nyári napforduló, vagyis az esztendő legrövidebb éjszakájának ünnepe. A Szent Iván név a bizánci egyház kultikus befolyására emlékeztet.

Diós István: *A szentek élete Magyar katolikus lexikon*

Bálint Sándor: *Ünnepi kalendárium I.*

Július 25-én tartjuk a nagyszülők és idősek első világnapját

A Világiak, Család és Élet Dikasztériuma nemrégiben közzétette a világnap témáját, melyet a Szentatya Máté evangéliumából választott: „Én veletek vagyok mindennap” (Mt 28,20). Az Egyház szeretné kifejezni, hogy közel áll az idősekhez, különösen a mostani nehéz, pandémiás időben.

Idén, július 25-én, közel Szent Joachimnak és Szent Annának, Jézus »nagyszüleinek« emléknapjához tartjuk meg az idősek és nagyszülők első világnapját. Az evangéliumok keletkezésének idején a társadalom szerkezete másként nézett ki, mint napjainkban. A nagycsalád biztosította minden korosztály számára az életben maradáást. Minden korosztálynak meg volt a maga szerepköre, feladata. Az idősek lettek a hit, a tradíciók és a

kultúra áthagyományozói. Ők biztosították az átmenetet a múlt és a jövő között. Az ipari forradalom hozta változások alapjaiban változtatták meg a családok szerkezetét, összetételét és az egyes korosztályok feladatkörét. A már dolgozni nem tudó idősebb generáció nem csak a munkáját és ezáltal, a megélhetésének alapját veszítette el, hanem a családon belüli szerepét is. A problémát az állam ugyan a maga szintjén orvosolni próbálta, így Bismarck kidolgozta az idősek ellátását szolgáló nyugdíjrendszert, illetve a gyermekek felügyeletét szolgáló óvodák rendszerét. Az iparosodó országok elsősorban gazdaságilag próbálták az időseket lebiztosítani. Az idős ember azonban, befejezve aktív munkaképes korszakát egy sokkal összetettebb kihívás előtt áll. Értelmet találni az életnek, új célokat kitűzni nem is olyan könnyű feladat a számunkra. A napi rutin elvesztése a munkahelyen, a kollégákkal kialakított baráti viszony hiánya, a gyermekek elköltözése által keletkezett űr a családi fészekben, olyan új helyzetet teremt, amit csak erre felkészülve lehet sikeresen megválaszolni. Az egyház volt az egyetlen olyan szervezet, amely erre választ próbált adni.

Az evangélium üzenete örök érvényű igazság. Mondanivalója minden korban megállja helyét és irányt mutat fiatalnak és idősnek egyaránt. Máté üzenete, az Én veletek vagyok minden nap, olyan ígéretet tartalmaz, mely reményt ad fiatalnak és idősnek egyaránt. A generációk egymás iránti felelősségvállalása még nyomatékosabban felhívja az idősek figyelmét a rájuk bízott feladatra. A nagyszülőknek, az időseknek is részt kell venniük az evangelizáló küldetésben: hirdessék az igét, tanítsák meg imádkozni az ifjabb nemzedéket, neveljék őket a hitre. Ferenc pápa januári prédikációjában kiemeli Imádkozzunk, hogy a pénzügyi szektor felelősei a kormányokkal együtt munkálkodjanak a pénzügyi szféra szabályozásán, és így megvédjék az állampolgárokat annak veszélyeitől. *A Szentlélek az idősekben még ma is a bölcsesség gondolatait és szavait élesíti fel: hangjuk azért értékes, mert*

Isten dicsőségét énekli, és őrzi a népek gyökereit. Fontos tehát, hogy a nagyszülők találkozzanak unokáikkal, és az unokák találkozzanak nagyszüleikkel, mert – ahogy Joel próféta mondja – *a nagyszülők álmokat látnak unokaik előtt, nagy vágyakat fogalmaznak meg, a fiatalok pedig erőt merítve nagyszüleikből mennek előre, és prófétálnak majd.*

Plébániánk is csatlakozik ehhez a programhoz a részletekről következő számunkban olvashatnak.

Ferenc pápa májusi imaszándéka:

„a házasság szépségéért”

Evangelizációs: A házasságra készülőkért

Imádkozzunk a fiatalokért, akik keresztény közösségek támogatásával készülnek a házasságra, hogy növekedjenek a nagylelkű, hűséges és türelmes szeretetben.

JÚNIUSI PROGRAMJAINK

JÚNIUS 3. CSÜTÖRTÖK 18 ÓRA 30 PERC	A SZENT EGYED KÖZÖSSÉG IMAÓRÁJA A TEMPLOMBAN.
JÚNIUS 7. HÉTFŐ 18 ÓRA 30 PERC	A SZENT EGYED KÖZÖSSÉG IMAÓRÁJA A TEMPLOMBAN.
JÚNIUS 10. CSÜTÖRTÖK 18 ÓRA 30 PERC	A SZENT EGYED KÖZÖSSÉG IMAÓRÁJA A TEMPLOMBAN.
JÚNIUS 13. VASÁRNAP 16 ÓRA 17 ÓRA	SZENTSÉGIMÁDÁSI ÓRA A TEMPLOMBAN. Te Deum
JÚNIUS 14. HÉTFŐ 18 ÓRA 30 PERC	A SZENT EGYED KÖZÖSSÉG IMAÓRÁJA A TEMPLOMBAN.
JÚNIUS 17. CSÜTÖRTÖK 18 ÓRA 30 PERC	A SZENT EGYED KÖZÖSSÉG IMAÓRÁJA A TEMPLOMBAN.
JÚNIUS 19. SZOMBAT 17 ÓRA	NÉMET MISE A TEMPLOMBAN.
JÚNIUS 20. VASÁRNAP 11 ÓRA	A SZENT EGYED KÖZÖSSÉG SZENTMISÉJE TEMPLOMUNKBAN.
JÚNIUS 21. HÉTFŐ 18 ÓRA 30 PERC	A SZENT EGYED KÖZÖSSÉG IMAÓRÁJA A TEMPLOMBAN.
JÚNIUS 24. CSÜTÖRTÖK 18 ÓRA 30 PERC	A SZENT EGYED KÖZÖSSÉG IMAÓRÁJA A TEMPLOMBAN.
JÚNIUS 27. VASÁRNAP 16 ÓRA	HORVÁT MISE A TEMPLOMBAN.

IGENAPTÁR

2021. június

1. kedd: 9. évközi hét kedd Tób 2,9-14 Zsolt 111 Mk 12,13-17 Emléknep: Szent Juszttínusz vértanú
2. szerda: 9. évközi hét szerda Tób 3,1-11a.16-17a Zsolt 24 Mk 12,18-27 Választható emléknep: Szent Marcellínusz és Szent Péter vértanúk
3. csütörtök: 9. évközi hét csütörtök Tób 6,10-11;7,1.9-17;8,4-9a Zsolt 27 Mk 12,28b-34 Emléknep: Lwanga Szent Károly és társai, vértanúk
4. péntek: 9. évközi hét péntek Tób 11,5-17 Zsolt 145 Mk 12,35-37
5. szombat: 9. évközi hét szombat Tób 12,1.5-15.20 Tób 13 Mk 12,38-44 Emléknep: Szent Bonifác püspök és vértanú
6. vasárnap: Krisztus Szent Teste és Vére, Úrnapja Kiv 24,3-8 Zsolt 115 Zsid 9,11-15 Mk 14,12-16.22-26
7. hétfő: 10. évközi hét hétfő 2Kor 1,1-7 Zsolt 33 Mt 5,1-12
8. kedd: 10. évközi hét kedd 2Kor 1,18-22 Zsolt 118 Mt 5,13-16 Választható emléknep: Prágai Szent Ágnes szűz Választható emléknep: Boldog Sándor István, szerzetes és vértanú
9. szerda: 10. évközi hét szerd 2Kor 3,4-11 Zsolt 98 Mt 5,17-19 Választható emléknep: Szent Efrém diakónus és egyháztanító
10. csütörtök: 10. évközi hét csütörtök 2Kor 3,15-4,1.3-6 Zsolt 84 Mt 5,20-26
11. péntek: Jézus Szentséges Szíve FÜ – 2021 B év Oz 11,1.3-4.8c-9 Iz 12 Ef 3,8-12.14-19 Jn 19,31-37
12. szombat: 10. évközi hét szombat 2Kor 5,14-21 Zsolt 102 Mt 5,33-37 Emléknep: A Boldogságos Szűz Mária Szeplőtelen Szíve
13. vasárnap: Évközi 11. vasárnap Ez 17,22-24 Zsolt 91 2Kor 5,6-10 Mk 4,26-34
14. hétfő: 11. évközi hét hétfő 2Kor 6,1-10 Zsolt 97 Mt 5,38-42
15. kedd: 11. évközi hét kedd 2Kor 8,1-9 Zsolt 145 Mt 5,43-48 Emléknep: Árpád-házi Boldog Jolán, szerzetesnő
16. szerda: 11. évközi hét szerda 2Kor 9,6-11 Zsolt 111 Mt 6,1-6.16-18
17. csütörtök: 11. évközi hét csütörtök 2Kor 11,1-11 Zsolt 110 Mt 6,7-15
18. péntek: 11. évközi hét péntek 2Kor 11,18.21b-30 Zsolt 33 Mt 6,19-23
19. szombat: 11. évközi hét szombat 2Kor 12,1-10 Zsolt 33 Mt 6,24-34 Választható emléknep: Szent Romuald, apát

20. vasárnap: Évközi 12. vasárnap Jób 38,1.8-11 Zsolt 106 2Kor 5,14-17 Mk 4,35-41
21. hétfő: 12. évközi hét hétfő Ter 12,1-9 Zsolt 32 Mt 7,1-5 Emléknep: Gonzága Szent Alajos, szerzetes
22. kedd: 12. évközi hét kedd Ter 13,2.5-18 Zsolt 14 Mt 7,6.12-14 Választható emléknep: Nolai Szent Paulínusz, püspök Választható emléknep: Fisher Szent János püspök, vértanú és Morus Szent Tamás vértanú
23. szerda: 12. évközi hét szerda Ter 15,1-12.17-18 Zsolt 104 Mt 7,15-20
24. csütörtök: Keresztelő Szent János születése – FÜ Iz 49,1-6 138 ApCsel 13,22-26 Lk 1,57-66.80
25. péntek: 12. évközi hét péntek Ter 17,1.9-10.15-22 Zsolt 127 Mt 8,1-4
26. szombat: 12. évközi hét szombat Ter 18,1-15 Lk 1 Mt 8,5-17 Választható emléknep: Alexandriai Szent Cirill, püspök és egyháztanító Választható emléknep: Szent Josemaria Escrivá de Balaguer áldozópap
27. vasárnap: Évközi 13. vasárnap Bölcs 1,13-15;2,23-24 Zsolt 29 2Kor 8,7.9.13-15 Mk 5,21-43
28. hétfő: 13. évközi hét hétfő Ter 18,16-33 Zsolt 102 Mt 8,18-22 Emléknep: Szent Iréneusz, püspök és vértanú
29. kedd: Szent Péter és Szent Pál, apostolok – FÜ ApCsel 12,1-11 Zsolt 33 2Tim 4,6-8.17-18 Mt 16,13-19
30. szerda: 13. évközi hét szerda Ter 21,5.8-20 Zsolt 33 Mt 8,28-34 Választható emléknep: A római Egyház első szent vértanúi

A Pécsi Ferences Plébánia kiadványa. Kereskedelmi forgalomba nem kerül.

Felelős szerkesztő: Dohány Zoltán plébános

Tel.: 72/313-565

Honlap: pecsi-ferences.github.io